

N:o 9.

Ank. till Riksd. kansli den 23 mars 1897, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande n:o 4 i anledning af herr O. Larssons i Mörtlösa motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändring af 22 § i förordningen den 24 oktober 1885 angående försäljning af vin och maltdrycker m. m.

Uti en till utskottet hänvisad motion, n:o 107, har herr *O. Larsson* i Mörtlösa, med hvilken herr *C. E. Johansson* i Berga instämt, — efter återgifvande af en del af 1:sta mom. i 22 § af förordningen den 24 oktober 1885 angående försäljning af vin och maltdrycker m. m., hvori stadgas bland annat, att förordningen icke hade tillämpning på gästgifvare vid dem i sådan egenskap tillkommande försäljningsrätt och i allmänhet på dem, som utomhus i ringa omfattning vare sig medelst kringbärande eller från bord eller på annat dylikt sätt idkade försäljning af maltdrycker eller öfriga i 8 § omförmälda icke spirituösa drycker — hemställt, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att sådan ändring vidtoges i berörda lagrum, att deri förekommande undantagsstadgande för dem, som utomhus i ringa omfattning idkade försäljning af vin och maltdrycker, skulle ur förordningen utgå.

Uti inledningen till denna motion har motionären till stöd för sin framställning anfört, hurusom förordningens sväfvande uttryck för-

Bih. till Riksd. Prot. 1897. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 9 Häft. (N:o 9.)

anledt, att öl blifvit utomhus från bord försåldt, visserligen i ringa omfattning för hvarje gång och till hvarje köpare men desto oftare, utan att vederbörande åklagare ansett sig kunna ingripa, hvilket ej torde vara med lagens anda och mening öfverensstämmande, helst handeln med öl skulle i skydd af denna undantagsbestämmelse lätteligen kunna utveckla sig till en gårdfarihandel af betänklig art samt likheten inför lagen ej vore iakttagen, då handel med öl, låt vara i mindre omfattning, finge å ett ställe utöfvas utan anmälan men deremot å ett annat vore underkastad lagens i sådant afseende gifna bestämmelser; hvarjemte motionären antydt, att den polismyndigheten tillkommande rättighet att vid vissa tillfällen förbjuda och, om så erfordrades, förhindra försäljningens fortsättande icke vore till fyllest.

Ifrågavarande lagstadgande förekommer redan i förordningen den 7 december 1866, vid hvars utfärdande i inledningen yttras: att sedan tid efter annan fråga uppstått om, hvad som erfordrades för vinnande af behörighet att till förtäring på stället utan samband med rättighet till utskänkning af bränvin eller andra brända eller destillerade spirituösa drycker mot betalning hålla allmänheten till handa vin, öl, dricka, porter, kokadt kaffe, té och chokolad eller andra icke spirituösa drycker, samt af flere inkomna mål sig visat, att inom olika delar af landet skiljaktiga åsigtter i detta hänseende gjort sig gällande, hade Kongl. Maj:t, som ansett det vara af vigt, att denna angelägenhet genom meddelande af allmänna föreskrifter i ämnet blefve sålunda ordnad, att utvägen till försörjning genom bedrifvande af en i och för sig oskyldig rörelse icke inskränktes mera, än som erfordrades för betryggande mot dess missbruk och förekommande, så vidt ske kunde, af sådana oordningar, som flerstädes egt rum å ställen, hvilka för dylik rörelse hållits för allmänheten öppna, funnit godt i ämnet förordna.

Efter antecknandet häraf får utskottet till en början fästa uppmärksamheten derpå, att hvarken ifrågavarande lagrum ej heller den på grund deraf vidtagna försäljning, hvarom här är fråga, såsom motionären synes förutsätta, omfattar vin, utan afser endast maldrycker, kokadt kaffe, té, chokolad eller andra tillagade icke spirituösa drycker.

Hvad åter beträffar ifrågavarande försäljning af maldrycker, så får densamma icke ega rum annorledes än i särdeles ringa omfattning, samt icke på landet vid marknad, kungjord allmän torgdag, läger eller

annat vapenöfningsmöte, mönstring, ting, auktion eller annan till folksamling föranledande förrättning utöfvas af annan än den, som är å stället bosatt eller ock har i föreskrifven ordning förvärfvat en betydligt vidsträcktare försäljningsrätt; och äfven om oordningar i följd af nu ifrågavarande försäljning någon gång uppstått, hvilket utskottet ej vill bestrida, så torde den befogenhet, som på grund af 14 § i omförmälda förordning tillkommer polismyndigheten att vid yppade oordningar stäfja samt till och med helt och hållet förbjuda vidare utöfning af försäljningen kunna medföra åsyftad verkan, hvarför utskottet hemställer,

att förevarande motion icke må till någon kammarrens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 mars 1897.

På utskottets vägnar:

P. WALDENSTRÖM.
